

Internklinikken ved NTNU

Reagerer på Bovims framstilling

Per Olav Solberg
redaksjonssjef

Psykologisk institutt ved NTNU i Trondheim kjenner seg ikke igjen i rektor Gunnar Bovims framstilling av klinikkstriden.

I novemberutgaven av Psykologtidsskriftet ble rektor ved NTNU Gunnar Bovim intervjuet om hvorfor han mener det er nødvendig å reorganisere internklinikken ved Psykologisk institutt ved NTNU.

Bovim sa blant annet at han opplever at folk ved instituttet er sinte og redde, og at det har overrasket ham. Klinikleder ved barne- og ungdomsklinikken ved Psykologisk institutt ved NTNU Katrin Glatz Brubakk kjenner seg ikke igjen.

– Vi er hverken sinte eller redde, men derimot engasjerte for å opprettholde høy utdanningskvalitet og faglig autonomi. Vi er opptatt av at studentene skal få best mulig opplæring, og det er mange faglige argumenter for å fortsatt ha en internklinikk som instituttet selv organiserer og har ansvaret for.

Katrin Glatz Brubakk mener det er mange faglige argumenter for å ha fortsatt internklinikk ved NTNU. Foto: NTNU

Når du lærer å kjøre bil, tar du ikke den første kjøreturen på autobahnen i Tyskland

– Bovim mener at Psykologisk institutt ikke skal operere annerledes enn andre utdanninger. «Vi driver ikke egne skoler for lærerutdanningen eller egne sykehus for legestudentene», sier han. Er ikke dette et poeng?

– Det at én type organisering er bra for én utdanning, betyr ikke nødvendigvis at det er riktig for en annen utdanning. Alle universitetene har internklinikker for psykologi, det samme gjelder odontologi i Bergen og fysioterapi i Oslo – fordi det gir best læring for disse fagutdanningene. Psykologistudentene våre har hovedpraksis utenfor campus, stort sett i spesialisthelsetjenesten. Men den første terapiopplæringen har de her på internklinikken. Legestudentene har også en ferdighetslab på campus, der de øver opp praktiske ferdigheter før de prøver seg ute i «den store verden». Når du lærer å kjøre bil, tar du ikke den første kjøreturen på autobahnen i Tyskland. Å få utfordringer som passer ferdighetene og under tett veiledning, er essensielt for god læring, sier Brubakk.

Kunnskap – ikke skjønn

I forbindelse med planleggingen av et nytt senter for psykisk helse knyttet til St. Olavs hospital i Trondheim ba universitetsledelsen ved NTNU konsulentselskapet PwC om å utrede to klinikk-løsninger: enten fortsatt internklinik, der NTNU har ansvaret, eller å la klinikken bli en del av spesialisthelsetjenesten ved det nye senteret. PwC konkluderte med at en internklinik trolig ville være den beste løsningen for å sikre utdanningskvaliteten. Årsak: Ved å flytte ansvaret for terapiopplæringen til St. Olav, ville den være pliktig til å følge spesialisthelsetjenesteloven. Studentene vil da risikere å få svært syke pasienter til behandling, og som de ikke er kvalifiserte til å ha i terapi. For å få en «second opinion» ba universitetsledelsen ved NTNU St. Olav om å kommentere rapporten fra PwC. St. Olavs konklusjon: Det er ikke noe problem å organisere denne delen av virksomheten i utdanningsøyemed, og at studentene da får pasienter med lettere psykiske lidelser.

– I intervjuet med Psykologtidsskriftet kaller Bovim svaret fra St. Olav en rapport. Det er det virkelig ikke. Det kan mer leses som et hørings svar på PwC-rapporten. Notatet fra St. Olav er på to sider. Han sier videre at konklusjonen i PwC-rapporten etter hans skjønn ikke kan være riktig. Skal virkelig Norges største universitet styres etter skjønn? Vi håper debatten og vedtaket blir fundert på fagkunnskap og forskning.

– *Men hvis St. Olav har rett, at man kan organisere virksomheten i utdanningsøyemed, er det da noen argumenter for ikke å flytte ansvaret for terapiopplæringen til St. Olav?*

– Det er mange argumenter, uavhengig av akkurat dette poenget. Vi ønsker kontroll over vår egen utdanning, og vi ønsker faglig autonomi og stor grad av studentmedvirkning. Dette ivaretas best ved at vi selv organiserer klinikken. Studenter er svært fornøyd med internklinikker generelt, noe som kom fram i Nokut-rapporten «Til glede og besvær – praksis i høyere utdanning» fra september i år. Studenter med ekstern praksis uttrykker at det er for lang vei mellom teori og praksis, og at kvaliteten på veilederne er for varierende. Våre studenter fremhever at dette er ting de er svært fornøyd med slik det er nå. Vi tenker at dette sikrer god utdanningskvalitet. Et annet helt sentralt poeng er at psykologutdanningene nå endres til å bli mer rettet mot forebygging, lavterskeltilbud og førstelinjen. Vi skal utdanne studentene til morgendagens arbeidsmarked, og de politiske signalene går i retning av mer behandling og flere psykologer i førstelinjen. Da er ikke svaret å gi studentene all praksis i psykiatrien og spesialisthelsetjenesten. Det er å gå baklengs inn i fremtiden, avslutter Brubakk.